ANUL III No. 5 — PREȚUL 3 LEI — DUMINICĂ 15 OCTOMBRIE 1933

GARDA MOLDOVEI

ORGAN DE PROPAGANDA AL GARZII DE FER DIN MOLDOVA

APARE LA 1 și 15 A FIECAREI LUNI
Redacția și adm. CĂMINUL CULTURAL CREȘTIN IAȘI

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET
ABONAMENTUL 60 LEI PE AN

Redactor responzabil: OCTAVIAN NIȚU

MOTTO:
SALUT PE CEI CE PLEACĂ SĂ POARTE PÂLPÂIREA STEAGULUI NOSTRU NEMURITOR, PE DEASUPRA OGOARELOR PUSTIITE DE MIZERIE
CORNELIU Z. CODREANU

SFÂNTA PARASCHIVA

In ceasuri grele se trezește in noi, necesitatea sădită în adâncul sufletului, de a ne ruga, de a cere sprijinul și ajutorul lui Dumnezeu și a sfinților.

Necesitate cu atât mai adânc simțită, cu cât nenorocirea abătută peste noi este mai mare.

Atunci ridicăm voalul nepăsării pe care cu atâta ușurință il aruncăm peste nevoile spiritului, în timpul de belșug și desfătare trupească.

Atunci simțim bucuria dulce și farmecul mângâetor al rugăciunii.

Sub puterea ei trăim o viață nouă plină de liniște si încredere.

Ingenunchind sub privirea caldă a sfinților din icoane, cu ochii albaștri senini și părul lung căzut pe umeri, lasăm gândul să se despartă de noi și să se piardă in imensitatea necuprinsă a eternității dumnezeești. Aceasta este rugăciunea. O confundare cu divinitatea, o viață a sufletului.

In ziua de 14 Octomvrie, creștinii sărbătoresc amintirea Sfintei Paraschiva ale cărei moaște se găsesc în Mitropolia Moldovei.

In această zi se perindă cu smerenie și cu nădejdea in suflet, prin fața moaștelor sfintei, toți indurerații vieții pământești și acei cari sunt insetați după rugăciune.

Fiecare in gândul lui, cere un ajutor pentru o nevoie, dela Sfânta ale cărei minuni unele s'a petrecut aici in Iași sub ochii noștrii.

Și aceia cari se apropie cu credință mare își găsesc totdeauna ascultare și vindecare.

Căci Sfânta Paraschiva, este renumită pentru multele minuni făcute cu aceia cari s'au apropiat cu incredere în ea. Și cântecul de slavă spune: «Dar duhovnicesc dela Dumnezeu luând cuvioasă Paraschivă... tuturor le dai destul, boalelor tămăduire, celor ce aleargă cu credință la mormântul tău».

Să mergem și acum cu toții și ingenunchind să ne rugăm cu evlavie,

Să ne rugăm pentru indreptarea vieții, pentru păcatele și suferințele noastre. Căci să nu uităm: multe din boalele ce suferim, sunt urmarea păcatelor săvârșite, impotriva credinței și a lui Dumnezeu.

Prin rugăciune dăm sufletelor liniștea și îndreptare vieții.

I. B.

„CĂMINUL LEGIONARILOR RĂNIȚI" LA BUCUREȘTI

După digul de la Vișani, pe care au voit să-l facă legionarii, dar au fost opriți de guvern, s'au pornit la București, aceiași legionari ai Gărzii de Fer, sub conducerea Căpitanului, să zidească un *Cămin*, pentru cei cari vor fi răniți, în lupta pe care o duc, ca să clădească o nouă Românie.

Despre această nouă faptă a legionarilor, au scris toate gazetele mari din București, arătând rostul și însemnătatea faptei, pe care cei din Garda de Fer, o săvârșesc.

Iată ce scrie ziarul „Calendarul":

„Cu Garda de Fer e lată rău. Sub steagurile ei cântă acum toată studențimea română. Moldova și Ardealul sunt cucerite pe de-antregul, In Muntenia și Oltenia răsar din pământ organizațiile.

„Nici odată nu mi-am dat seama, de ce va fi mâine Garda de Fer, decât eri când Căpitanul Corneliu Zelea-Codreanu a invitat pe ziariști să vadă cum membrii acestei organizații clădesc singuri „Căminul legionarilor răniți".

«Căminul se construește pe un teren dăruit de o doamnă, care simpatizează cu mișcarea și toate lucrările, dela tăiatul cărămizii până la săpatul gropilor de temelie, dulgherit totul se fac cu mânile și sufletul legionarilor.

Ziarul „CUVÂNTUL" scrie așa:

«La Bucureștii-Noi, legionarii lui Corneliu Codreanu, s'au apucat să facă fapte de năzdrăvani. Cu două mii de lei în chimir, s'au apucat să ridice din temelii o casă a lor.»

Iar Ziarul „CURENTUL" scrie:

«Intradevăr, se pot vedea acolo echipe de câte 10 legionari, lucrând la săparea șanțurilor, pentru fundațiile de beton, ce nu vor întârzia să fie turnate.»

Astăzi s'a ajuns cu zidirea la primul etaj și se continuă cu multă însuflețire. In toamna aceasta trebuie pus acest cămin sub acoperiș.

Zilnic trec vizitatori, prieteni și dușmani ca să constate cu simțurile, minunea care se petrece sub ochii lor. — Mulți dintre ei, fac donațiuni însemnate fie în bani fie materiale.

Școala faptei și a muncii, este școala Gărzii de Fer — Legionarii crescuți în felul acesta de Căpitan vor învinge. Ei vor creia o altă viață în scumpa noastră Românie, pe care *partidele politice*, toate laolaltă, *au tot furat-o*.

UN RĂSPUNS LA ATACURILE CUZISTE

Fruntașul nostru Ionel Moța, a pus problema dintre noi, Garda de Fier și L. A. N. C., în revista „Axa" cu toată competința și autoritatea pe care o are. In acest articol vom căuta să arătăm, diferite manifestări cuziste, punând în adevărata lumină L. A. N. C. în forma și fondul ei. Căci dela început trebuie s'o mărturisim, între fond și formă sunt multe contraziceri. Liga fiind condusă totdeauna de cel puțin două atitudini și două morale, dacă nu mai multe.

In această analiză de lămurire — absolut necesară pentru mișcarea națională și curățenia ei sufletească — nu ne vom cobori până la felul de a scrie al domnilor, cari, în *Apărarea Națională* de un timp încoace se întrec, chiar în frunte cu D-l Prof. A. C. Cuza sub diferite pseudonime (tot o chestiune de morală e și aceasta) de a ataca persoana Căpitanului. In așa fel, încât dovedește la cei cari scriu, lipsa oricărui scrupul și sfruntarea complectă a adevărului.

Și — este bine să remarcăm — scriitorii cari țin astăzi, cu tot dinadinsul să-l batjocorească pe Căpitanul nostru și *să-i dea lecțiuni de naționalism și atitudine românească*, sunt toți nechemații, aceia cari cu nimic efectiv n'au contribuit la înălțarea acestei mișcări, unii dintre ei, jucându-se în țărână, prin clasele primare, când în istoria națională se înscria Văcăreștii și Severinul.

Popeștii din toată țara, diferiții mânileștii și mai ales mucicheștii se îmbulzesc cu toții în a svârli cu noroi.

Cred că n'a mai rămas, nici un cuvânt din vocabularul josnic și murdar, cu care a fost gratificat Căpitanul și organizația lui.

D-l Corneliu Codreanu — idolul cel de eri domnilor, pe lângă care erați așa de fericiți să vă puteți fotografia în diferite momente mari, când neamul îl încununa cu lauri) astăzi, este făcut de cuziști «viță foantă" „căprar prost" „trufaș" „Bou Apis" trăind suspect, dezertor, mincinos, lucifer, zeitate pipernicită, sperjur" și tot ceiace răbdătoarea hârtie a suferit, iar organizația lui și legionarii „zgardă de fiare; lucifeeii naționalismului — naționaliști defetiști — mistici medievali — revoluționari de operetă — francmasoni cuibăriți pe malul Bahluiului — închinători la lemne — pierde vară — buruiană codrenistă" și încă ceiace mințile bolnave își pot închipui.

La toate acestea noi nu am răspuns. Iar când am făcut acest lucru, am păstrat urbanitatea cuvenită, fără gânduri ascunse sau de polemică.

Și acum este departe de noi acest gând, căci recunoaștem în mod loial, nu suntem nici așa de creștini, nici atât de naționali ca ei, ca să putem sta de vorbă pe tonul acesta, de atâta cumințenie cuzistă.

Nici nu intenționăm să scărmănăm puțin viața unora dintre fruntașii ligii, căci nu găsim acest lucru nici tocmai potrivit și nici prea indicat.

Vom căuta numai să le amintim, în câteva cuvinte în mod fățiș anumite chestiuni, pe care, se pare că în avântul cu care s'au repezit asupra noastră, le-au cam uitat.

L. A. N. C. este școala imitației prin excelență, a falșității și a distrugerii tuturor inițiativelor sănătoase.

In fuga condeiului vom aduce câteva dovezi. Dela începutul înjghebării noastre într'un grup, ne-am organizat în spirit militar. Am fost luați în râs și batjocoriți, pentruca să sfârșească cuziștii prin a ne adopta sistemul.

Am luat noi ca uniformă și simbol cămașa verde, potrivită realităților românești., hop și cuziștii cu cămăși albastre. Ne-am cumpărat o tipografie, imediat au pornit listele de subscripție din tabăra lancistă. Am cumpărat camionete pentru propagandă, pentruca să cetim după aceia că vor face acest lucru și cuziștii — Am scos din sufletele noastre, cântece frumoase, pentruca să ne fie copiate cu nerușinare până și în textul lor. — Și ar fi încă multe exemple. Cei

Cei drepți, trebuie să inserăm aici că în chestiunile grele *au încercat numai*, așteptând să cadă totul gata, ca o pară mălăiață.

Imitația a trecut și peste granițe. Bietul domn Hitler, cu batalioanele lui de asalt, cred că o simte destul de usturător.

Trecând la nota cealaltă a caracteristicii cuziste, aproape putem afirma că tot ceiace are legătură cu antisemitismul, din lumea întreagă, din cuzism își are isvorul. Astfel am citit, în oficiosul lor că sunt cuziști în Germania. — Cuziști în Bulgaria, Polonia și așa mai departe.

Chiar și Hitler, care s'a născut abia acum patruzeci de ani, tot din „fărâmăturile" doctrinei cuziste s'a inspirat. N'am citit încă nimic precis despre Gandi, ca să ne lămurim și asupra mișcării lui, care de altfel trebuie să fie numai decât cuzistă."

Este de ajuns să vină cineva cu o deie (deși cuzismul nu admite acest lucru) pentru ca să se arunce cu o deosebită măestrie asupra ei și să o dea gata cu maximum de viteză.

Câte chestiuni s'ar putea aminti și aici, — dar noi ne oprim deocamdată.

Ne oprim pentrucă, nu ne face nici o plăcere și nici nu avem datoria să urmărim felul de activitate și diversele atitudini ale L. A. N. C.

Căci această grupare, care de mult nu mai este nici apărătoarea idei creștine, nici naționale, împacă admirabil cele mai antagoniste situații.

In ligă ești cu atât mai original, cu cât poți imita mai bine.

In ligă poți fi ziua naționalist și noaptea francmason.

Și tot aici ești cu atât mai bine cotat cu cât poți calomnia mai tare.

Imitație și calomnie.

Calomniați, domnilor, insultați, batjocoriți, mințiți, ziceți-i înainte!

Noi avem răbdare de legionari.

Nu uitați însă că ziua cea mult așteptată a socotelilor va sosi.

Mai curând decât vă puteți aștepta.

ION BANGA

MEMORIUL

LOCUITORILOR DIN COMUNA ASĂU DE PE VALEA TROTUȘULUI NEDREPTĂȚIȚI LA IMPROPRIETĂRIRE, CONSTITUIRE DE ISLAZURI ȘI PĂDURI COMUNALE

1933

Noi locuitorii din Comuna Asău de pe Valea Trotușului ne facem ecoul acestei văi, pe această cale. nu știm pentru a câtea oară și cu toții într'un singur glas aducem la cunoștința stăpânirei că NU AVEM PĂMÂNT.

Au trecut 68 de ani de la împroprietărirea făcută la 1964 de marele și neuitatul Domnitor Cuza Vodă. De atunci și până astăzi, pământul cu care au fost împroprietăriți strămoșii noștri, s'a divizat și fărâmițat într'așa măsură, că în prezent mare parte dintre noi, nu mai au unde să-și așeze măcar un bordeiu.

In baza legei agrare din 1921, cea mai mare parte din locuitorii din regiunile de câmp și tot acolo unde au avut pământ mai mult ca noi, au fost împroprietăriți; iar noi acești oropsiți de soartă, care am avut de trecut prin multe și grele încercări în special în timpul răsboiului mondial când eram pe front, iar familiile noastre au fost evacuate de la vetrele noastre, am fost și suntem uitați, necăjiți și deci nedreptățiți. Acele suferințe însă prin care am trecut au fost trecătoare, dar de data aceasta întrezărim o încercare și o suferință mult mai mare care ne amenință în viitor și care ne apasă destul de greu și în prezent, este vitregia proprietarilor care stăpânesc în prezent meleagurile acestea sau mai bine zis, cerbicia și despotismul slusbașilor acestor proprietari care făcând exces de zel în exercitarea atribuțiunilor lor, pentru apărarea intereselor proprietăței. Desfid cu desăvârșire ultimele fracțiuni de umanitate și bun simț și ast-fel înlătură simțul de respect și devotament înrădăcinat în sufletul poporului, față de proprietatea mare întru cât acești factori au contribuit și contribuesc mereu la înăsprirea raporturilor dintre noi și proprietari, după cum vom arăta mai jos.

In timpul răsboiului mondial, de acolo din mijlocul muzicei infernale produsă de bătaia puștelor, mitralierelor, tunurilor și aeroplanelor, s'a auzit un glas mă- și sfânt. S'a auzit un glas atât de măreț cum numai un rege cu adevărat putea să-l pronunțe în asemenea împrejurare.

Acel glas, suna ast-fel:

„Luptați cu curaj băieți căci al vostru va fi pământul pe care îl apărați". Ce efect grozav a avut acel glas măreț și acel cuvânt de îmbărbătare a ostașilor, o știe toată suflarea românească și o știe și Mareșalul german Hindenburg și Machensen, cari la Mărășești, Mărăști, Oituz, Cireșoaia și în alte părți, s'au isbit de pepturile de oțel a acelor pui de lei care le-au spus răspicat «Pe aicea nu se trece"., și n'au trecut.

Acel cuvânt de îmbărbătare în toiul luptei și în focul primejdiei, a fost pronunțat chiar de marele și viteazul rege Ferdinand I, care sdruncinat de evenimente și măcinat de bătrânețe, n'a întârziat să plece în paradisul veciniciei; iar noi întorși la vetrele noastre, care șchiopi, care ciungi, care ologi, am găsit orfani, văduve, morminte proaspete, am găsit urmele unor lungi suferințe, femei, copii și moșnegi cu obrajii brăsdați de lacrimi și de plâns, urmele unei munci de o viață întreagă, printre care rânjea în batjocură sărăcia, jalea și pustiul.

Ne-am resemnat și ne-am pus din nou pe muncă; sub imboldul acela în suflet că după răsboiu va fi mai bine, că nu va trece mult și ne va sosi și mult așteptata răsplată promisă de regele nostru. Dar iată că s'au scurs de la răsboiu 15 ani de zile și în tot acest timp nu ne-am ales doar de cât cu speranța promisiunei și cu câte o medalie care prin faptul că suntem atât de oropsiți și sărăciți, fără un petec de pământ, neavând libertatea nici măcar de a că'ca cu piciorul pe aceste moșii de mii și zeci de mii de hectare, care predomină munții, văile și colinele aceste frumoase pe care noi și înaintașii noștri le-am apărat, această medalie conferită de patrie nu ne mai inspiră astă-zi nici un respect nici măcar la copii când ne gândim că nici bureții, culbecii, fragii, și alte bunătăți lăsate de Dumnezeu pe acest pământ astă-zi nu ne este îngăduit să le mai mâncăm din cauza trepădușilor care sunt în slujba proprietarilor.

De ce nu s'au arătat acești trepăduși în 1916—1918 atunci când cu arma în mână și cu sacrificiul vieței noastre, alungam dușmanul cotropitor?

De ce nu ne oprea și atunci ca să nu călcăm pe proprietățile boerești?

De ce nu se împotriveau atunci oare? și de ce nu ne dresa acte de dare în judecată de care sunt împovărate astăzi judecătoriile și tribunalele?

Iată de ce: s'o spunem tot noi. Pentru că se simțeau nevrednici, neputincioși de a apăra singuri aceste moșii și pentru că acestea trebuiau apărate cu ori ce preț de oare ce ele constitue o avere națională și dacă noi nu le-am fi apărat, de sigur că ar fi fost cotropite de dușmani. Dar oare, după ce cu sacrificii mari și cu mult sânge vărsat am apărat această mare avere națională, nu ni se cuvenea și o recompensă tot națională? Ba credem că așa era logic și firesc iar nu să fim tratați aproape ca în epoca de restriște a fanarioților.

Ținem să ne spunem în lumina adevărului cuvântul nostru că nu ne putem mulțumi cu această singură medalie ca să o purtăm pe piept, atâta timp cât împreună cu această medalie, nu ni se dă și altă recompensă care să ne îndulcească traiul și să înflorească viitorul generației de mâine.

Este o umilință grozavă pentru eroii de la Mărășești și din alte localități istorice, care vor rămâne pururea neșterse în istoria neamului românesc ca în timp ce pe pieptul lor atârnă cu mândrie această medalie de vecinică amintire a integrităței regatului român, să fim vecinic robi și salahori executând zilnic cele mai grele și mai istovitoare munci, pe la diferite societăți, diferiți antrepenori sau proprietari nebuni după câștiguri enorme care ne sug vlaga și energia ce o mai menținem. Este desgustător și ne revoltă sufletul când ne gândim la faptul că atât poate să mai dureze existența noastră cât mai suntem în stare de a munci; d a r d i n momentul când nu vom mai putea munci sau nu vom mai avea unde munci, existența noastră și a copiilor noștri este perdută prin faptul că toate cele necesare traiului ne lipsesc. Pământ de cultură nu avem, vite nu putem ține, fiind încercuiți din toate părțile de proprietățile mari fie particulare fie ale statului pe care nu ne permite, după cum am arătat mai sus nici cu piciorul să călcăm și atunci cu drept cuvânt, copii noștri ne vor cere socoteală care sunt rezultatele pentru care ne-am jertfit viața, ne-am sdruncinat sănătatea și ne-am ruinat trupeste și materialicește perzând munca și agoniseala câștigată cu zeci de ani înainte.

Prea mult timp am fost înșelați cu promisiuni și vorbe goale.

Prea mult timp generația de mâine care va fi chemată la rându-i să-și facă datoria către tron și patrie, a trăit și trăește mereu în neagră mizerie din cauză că le lipsește PĂMÂNTUL.

Domnii guvernanți de astăzi și cei de mâine, trebue să țină seamă că slăbind generația de mâine prin munci grele și istovitoare, prin lipsuri de tot felul, prin foame și mizerie, slăbesc existența și vlaga poporului, și prin slăbirea acesteia slăbesc însuși temelia statului.

Afară de asta mai e și problema rechezițiilor pe care se bizue statul în caz de strâmtoare. De unde dar va mai lua statul acele rechezitii de care ar avea nevoe, dacă noi nu mai putem ținea o vită? și acele pe care le avem, sunt slabe, flămânde și jigărite de le plângi de milă. Cu atât mai revoltat ni-i sufletul de această stare mizerabilă, cu cât prin poenile, vâlcelele și colinele care ne înconjoară și pe suprafețe cât vezi cu ochii, crește iarba atât de deasă și frumoasă dar pe care nu are voie să o calce și să o mănânce de cât caprele, ursii și alte fiare sălbatice.

(urmare în No. viitor)

Librarii creștini din Galați

Aproape au dispărut, ca toți ceilalți comercianți români cari odinioară făceau fala orașelor moldovenești. Constituiți în bresle, înainte de răsboi și ajutați de tot ce era român în această țară, ei stăpâneau întreaga ramificație comercială a României celei Mici. Din contribuțiile negustorilor români s'au ridicat Biserici (în Iași Biserica Talpalari înălțată de breasla talpalarilor și Biserica Curelari înălțată de breasla curelarilor). Tot din contribuțiile lor s'au înființat școli românești, căminuri și s'a acordat o întreagă serie de ajutoare tuturor acelora cari îmbrățișau această ramură de activitate. După răsboi când jidovimea din toată lumea încurajată și susținută de toate guvernele a năvălit în România, punând treptat stăpânire pe Comerț și industrie, negustorii români au început să dispară. *In 14 ani de după răsboi, politica democrației masonice a distrus cu desăvârșire cea mai puternică clasă de oameni — clasa comercianților creștini—înlocuind-o cu aproape 3.000.000 jidani stăpâni astăzi pe întreaga viață economică și financiară a României Mari.*

Politicianii români și partizanii Guvernului de masoni în goana nebună după câștig, vor să desființeze și pe cei câțiva negustori români, care'și trăesc zilele de mizerie în cine știe ce mahala de oraș.

Astfel la Galați, unde există câteva librării românești, în loc să fie încurajate și susținute de însăși școlile și autoritățile orașului, ele sunt sistematic boicotate de către o bandă de profesori partizani ai regimului iudeo-țărănist. Deci, membrii acestei bande sunt pr fesori. El au un salar de la stat, el fac diverse afaceri cu diverși samsari jidani fără să plătească vre'un fel de impozit. Această bandă operează în localul școalelor comerciale de băeți și fete din Galați.

Pentru a distruge un librar creștin din apropierea școlei, librar care plătește statului impozite, care plătește chirie, taxe și parataxe, banda a înființat chiar în localul școalei comerciale o librărie sub formă de Cooperativă, de la care elevii sunt obligați sub amenințare să cumpere tot ce le trebuește. *Această cooperativă nu vine în avantajul de a le vinde elevilor mai eftin ca în oraș,* CI ESTE INSUFLEȚITĂ DE CEL MAI JOSNIC SPIR T DE CÂȘTIG ȘI SUSȚINUTĂ DE VOI, PROFESORI ROMÂNI, PENTRU CA MÂINE SĂ PRIV ȚI CU SATISFACȚIE PE FEREASTRA CANCELARIEI CUM SE PRĂBUȘEȘTE LIBRARUL ROMÂN DE PESTE DRUM.

Alex. B

COMITETUL DE 1000

S'au mai înscris în Comitetul de 1000 următorii membri în ordine alfabetică:

Anton P. Gh — Antache N-Inv, — Astrahanțev P. 150, — Alexandru Ștefan, Apostol Ilie 200, — A-Mariei Gh. 25, — A-Mariei Gh. C. 150, — Alexievici Savin 150, — Aldescu V. 150. — Apostol Nachin 150, — A. P.—V Dornei 300.

Boldeanu V. Preot 300 — Balan T. V. — Bujoreanu Gh. — Bozânteanu V. 150, — Băleanu C. 150, — Bulia Gh. — Bart Livezeanu, — Bușiță Ioan, — Blendea C. I., — Balașiu, — Blendea C. C., — Baltag Anton 300, — Bucur Marin 175, — Bancaci A. Ilie 25, — Brânză N. C. Gh. 100, — Bălteanu B. Ion 150, — Bărcă Ștefan 150, — Bot Ioan Preot 100.

Claliu Ștefan, — Coneac Mărioara, — Cărăușu Valerian 300, — Ciontescu Atanase, — Cecălăceanu Ion, — Codreanu Virginia, — Ciornei Mihai, — Cuznețoff Mihai 150, — Constantinescu Em., — Carațanase Ion, — A. E. 225, — Ciocan A. Dr. 300,— Chioreanu Th. 200, — Constantinescu V. 50, — Cuibul „Vulturii" 50, — Cuibul „Dragoș 100, — Cioc C. C. C

Dinescu Ion 150, — Darie Neculai,— Dan I. Ion 300, — Dumitrescu R Gh. — Dordea Eugen 150, — Dumitrescu Maria, — Diaconu Ion 150, — Diaconu Tache 150, — David Mihai — Drosu C. Ion, — Dura Gh. — Damian Sabin Inv. — Dumitrescu Gh., — Dumitrescu Maria, — Despa Gh. 300, — Dănăilă Al. 200, — Doniga Const. — D. H-Buc. — Danțuș, — Dumitru Tudor 175, — Dumitru Alex. 100, — Deleanu Aurel 150.

Furtună Ion — Bicaz, — Florescu Serghie, — Mara A. 250.

Giuroiu Const, — Georgescu D. Gh. 50. — Gavrișov Nazarie, — Giurgea C. Gh., — Georgescu Al. Drăjneanu, — Gavrilă Al. N., — Gheorghiță T. N., — Găbreanu Valent, — Grigoriu C. 450 — Ghinea A. Simion 25, — Ghiorghiu At. 150, — Vica Galan farmacistă 150, — Goga I. C. 150, — Glawaschi W. 100, Ghineț Natalia 50, — Georgescu Dumitru-Buc. 150.

Hoța Mihail 200, — Hetel Ioan.

I. S. 350, — Iftimie I. Vasile — Iuga Neculai, — Igna Iulius, — Iovin Vasile, — Isăceanu Al Prof., — Isăceanu P. Inv. — Iacomi R. V. — Ilie Ioan-Tâncava, — Iancu N. Avocat 225, — Iștoc Ioan, — Isac Mihai-Bc, — Ionescu Gh. Bc. — Ilie Gh. Nicolae 150, — Ionescu Gh. Br. 25, — Iorgu M D. 100, — Iorga S. Simion 50.

Jidav Aurel 25.

Loghiade Gh. 300, — Lungoci Vasile Rd. — Lăzăroiu Neculai, — Lazăr Mihai Inv. — Lovin Gh Gh. — Luiceanu Aglăița 25, — Lupancu Mihai 150, — Lupulescu Gh. Ir. 50. — Lupașcu I. Ioan 50.

Marișiu Ioan 50, — Mihalcea Livin 450, — Mihalcea Costică, — Miroi Const. Buc. — Miron C. Simion Inv. 150, — Mureșan Ioan 200, — Mavromaty Pandele 600, — Marcu Margareta, — Miron Leonid Preot 400, — Morărașu Tinca, — Maxim Vasile, — Mihalache Zaharia, — Mihalache Vâlcea, — Moraru Gh. — Const. C. U. 250, — M S. S. — Macridescu Focșani 1200, — Mocanu D. 275, — Micu Vasile 175 — Mihailescu D. 175, — Mrach Andrei 175, — Mailat Ștefan 300, — Miron C. Em. 150, — Misăilă V. 50, — Mandea N. Ion 150,— M. C. Buc.

Naciu V. — Naciu M.— Niccoleta Nicolescu, — Nicolicescu Gh. 150, — Nădrag - Buc. — Niculescu Virgil 300.

Olaru Eugenia, — Oprea I. Gh. — Ogrinja Ion, — Oancea Teofil Preot 600.

Purica V. Ion 250, — Pâslari Neculai 150, — Pop. Mihail, — Popa I. Ioan.— Popescu I. Const. — Pop Traian, — Prie Petru, — Pârgaru Maria, — Popescu Corneliu, — Poenaru M. 150, — Predescu Șt. 50, — Prodanciuc M. 150, — Păduraru Șt. — Popa Iordache 25, — Petru Stelian 172, — Petrovici Ortansa 100, — Panaitescu Geni 50, — Picu Pavel Preot 100, — Pastiu Petru 150, — Pop Traian, — Răd. 125, — Plesoianu V. Ștefan 150, — George Mizil 600.

Rusu Florea 100, — Ribaru Iancu 175, — Rusu V. Gh. — Rucăreanu M. — Roșu Vasile Avocat 150, — Racutti Simona 200, — Racutti Alex. 175, — Roman Ioan 150, — Roman Elena Buc. 300, — Ribaru Dobre 175, — Ribaru D. 175, — Radu Ionel 100, — Rusu Vasile 150.

Stănescu P. Petruș 200 — Șutea Alex. 150, — Stângă Zoica, — Ștefănescu Gh. Brașov, — Sfetea Maria 300, — Staicu Maria 300, — Spinei Maria — Sclavu Clemansa 200, — Setnescu Maria 600,— Spinei Anatolie, — Șerban Gh. Gh. 150, Șargu Gh. — Stănescu V Petru 100, — Slăvescu Gh. 50, Sulea Bc. — Simionescu Manole 185, — Șerbănescu Gh. 300, — Șerbănescu Gh. Prof. 100, — Sclavu Const. 400, — Strat Aristide 100 — Si. Gh. 150, — Silvestru Virgil 150 lei.

Tanase T. Neculai 250, — Todea C. Gh. Preot 350, — Trandafir Ioan Buc — Tudose Eftimie, — Totolici M. Preot — Tănăsescu Mircea Galați. — Teodorescu Șt. Petru, — Teodorescu Gh. 150 — Țăran Achim, — Totolici Gh. Preot — Tonea Gh.-Zorleni, — Tărulescu Șt. Inv. — Toader I. Mihail, — Tabarcea Ioan 300, — Tancov 50, Țiganea Severin 150.

Ursu Mihai Tighina — Ungureanu Ion - Tg. Neamț, — Urzică Petru-Iași.

Vrany Maria 200, — Vrany Alfred 150, — Weber Carol 600, — Vasilescu Ștefaco, — Vilan D. Buc.

Zbranca Neculai 150, — U. E. 225,— Lt. Col. Z. V. 300

ROMÂNI, INSCRIEȚI-VĂ IN COMITETUL DE 1000 AL „GĂRZII DE FER"

ISTORICUL MIȘCAREI NAȚIONALISTE

de ALEX. BUTNARU

(URMARE DIN No. 4)

Mișcarea Naționalistă de după războiu cuprinde două mari perioade:

1) PERIOADA DINTRE ANII 1919—1927

2) PERIOADA DINTRE ANII 1927—1933

II

PERIOADA MIȘCĂREI NAȚIONALISTE DINTRE 1919-1927

ATITUDINEA EROICĂ A LUI CORNELIU ZELEA CODREANU—FONDAREA ASOCIAȚIEI STUDENȚILOR CREȘTINI—ISBUCNIREA MIȘCĂRILOR STUDENȚEȘTI

Ofensiva grupului de 30 condus de Corneliu Codreanu continuă lupta împotriva bolșevismului universitar, pentru a schimba aspectul întregei Universități ce părea a fi complect rusificată.

In acest scop grupul de 30 smulge de pe capetele bolșevicilor vreo doi saci de șepci rusești. In Piața Unirei, în fața unui numeros public românesc, studenții naționaliști dau foc acestor șepci prefăcându-le în scrum. A doua zi nu s'a mai văzut în Universitate nici o șapcă rusească și nici n'au mai apărut de atunci încoace. Corneliu Zelea-Codreanu dă iarăși dovadă că pe plaiurile românești nu se găsește loc pentru adoratorii Moscovei schimbând prin acțiunea sa energică aspectul straniu al Universității din Iași.

Tipografia Gazetei jidovești „Lumea" din Iași, care susținea acțiunea comuniștilor și insulta studenții naționaliști, a fost distrusă aproape în întregime, iar jidanul Hefter directorul gazetei bătut în mai multe rânduri de Corneliu Codreanu.

După aceste repetate conflicte, studentul comunist Marin este arestat și dat în judecată, fiind dovedit complice cu jidanul Max Goldstein în atentatul de la Senat. Intreaga studențime comunistă s'a declarat atunci solidară cu Marin hotărând în mod demonstrativ abținerea de la cursuri până când comunistul Marin va fi eliberat.

Profesorii noștri în loc să ia măsuri împotriva acelora, cărora li s'a acordat toată ospitalitatea în Universitate, Căminuri și Cantine, se solidarizează cu dânșii, refuzând să țină curs cu studenții cari erau adversari lui Marin și nu au aderat la greva demonstrativă declarată de comuniști

CORNELIU ZELEA-CODREANU împreună cu grupul său n'a putut tolera adâncă știrbire adusă de comuniști demnității noastre naționale și se hotărăște să tragă din nou sabia. Fără a pierde timp se postează în fața Cantinei universitare și oprește intrarea la masă a studenților comuniști, cari, cu toate că erau ***în grevă*** pentru comunistul Marin, nu înțelegeau să renunțe și la masă.

Rectorul Universității revoltat peste măsură de atitudinea lui Codreanu, a venit personal la cantina în fața căreia erau adunați studenții comuniști în grevă opriți de a pătrunde la masă (Februarie 1921).

Rectorul ordonă lui Corneliu Codreanu să se dea la o parte și să lase drumul liber.

Cine se solidarizează cu acei ce încearcă să dărâme statul nostru, nu are dreptul să se bucure de hrana poporului român—. Acesta a fost răspunsul precis și hotărât a lui Corneliu Zelea-Codreanu, la auzul căruia Rectorul a plecat cu tot cu comuniști.

A doua zi bolșevicii au renunțat la grevă.

Grupul de 30 era socotit ca o minoritate bine organizată, de unde se și răspândise atunci expresia: ***ne terorizează minoritatea bine organizată.***

Pentru a organiza forța studenților naționaliști, Corneliu Codreanu înființează ***Cercul Studențesc „Ștefan Vodă"-Huși, care a fost prima organizație studențească națională de isbire.***

Se desfășoară o intensă activitate pentru a grupa toate forțele naționaliste din țară în jurul Cercului studențesc „Ștefan-Vodă", în care scop se fac legături cu studenții olteni și dorohoeni.

Intre timp gazetele jidovești atacau vehement acțiunea studenților naționaliști ce era în plină creștere. Corneliu Zelea Codreanu văzând atitudinea neuviincioasă a presei semite, necontenitele injurii și calomnii aduse în general studenților naționaliști și'n special la adresa sa, aplică o pedeapsă exemplară jidanului Ghiulea directorul gazetei „Opinia". ***Senatul Universitar*** care caută motivul să se răsbune pe acest vajnic luptător naționalist, profită de faptul că Corneliu Codreanu a pedepsit pe jidanul Ghiulea și socotindu-l ca un element tulburent, îl elimină pentru totdeeuna din Universitatea-Iași. Pe chestiunea eliminărei lui Codreanu se naște la 21 Mai 1921 conflictul dintre Rectorat și Consiliul Facultăței de Drept, care socotește ca ilegală eliminarea făcută, fapt pentru care hotărârea Rectoratului se anulează iar Corneliu Codreanu rămâne în Universitate.

FONDAREA ASOC. STUD. CREȘTINI

In acelaș an Corneliu Zelea Codreanu este ales președintele studenților de la Facultatea de Drept. In anfiteatrul Facultăței de Drept începe o intensă activitate de propagandă națională, la care iau parte și studenții celorlalte Facultăți, începând prin aceasta înglobarea întregului tineret creștin în cadrele acțiunei naționaliste. Corneliu Codreanu avea acum în jurul său o parte din studenții basarabeni pe care îi făcuse adepți înflăcărați ai mișcărei. sale. Printr'o serie de conferințe ținute în amfiteatrul Facultăței de Drept, Corneliu Codreanu îi face pe cei strânși în jurul lui, să vadă științificește originea și proporțiile pericolului jidovesc care amenință Neamul."

Trebuia în această luptă să se facă legătura și cu studenții de la celelalte Universități. In acest scop se face o excursie la Cernăuți pentru a pregăti unirea studențimei de acolo cu mișcarea naționalistă începută la Iaș.

Prin energia, curajul, hotărârea, acțiunile și marele său spirit de jertfă, Corneliu Zelea Codreanu determină un puternic curent naționalist necunoscut până atunci.

La 24 Ianuarie 1922 se pun bazele Uniunei Naționale Creștine la București având ca țel lupta contra jidanilor și se hotărăște editarea unei reviste «Apărarea Națională» sub conducerea D-lor Cimponeru și Fănică Anastasescu, care ulterior rămâne singur conducător al revistei. Revista stârnește un viu curent printre intelectuali, publicând primele studii asupra antisemitismului lui: M. Eminescu—V. Alexandri—V. Conta—asigurându-și colaborarea D-lui Prof. universitar T. Naum de la Cluj.

Studențimea din toate centrele universitare unită în jurul lui Corneliu Zelea Codreanu reprezenta un număr mare. Pentru ai organiza forța de luptă trebuia să se creeze o asociație studențească naționalistă, compusă din elemente creștine, iubitoare de țară, cu minte ageră și pumn oțelit. Aceste elemente formau elita mișcării naționaliste.

Astfel Corneliu Zelea Codreanu înființează Asociația Studenților Creștini și Asociația Foștilor Studenți, concentrând prin această organizare o mare forță de luptă, pe care mișcarea naționalistă n'a cunoscut-o până atunci.

In timp ce studențimea lupta contra bolșevismului iar gazetele românești scriau coloane întregi asupra invaziei jidovimei din Galiția, prin țară se primbla trupa jidovească Kanapof ce otrăvea sufletele românești cu reprezentații imorale.

Prima reprezentație a acestei trupe a fost oprită la Huși de către studentul Mi-luță Popovici, apoi la Vaslui, Bârlad, Focșani, și în toate celelalte orașe unde se ducea.

Timp de aproape două luni, începând din Iunie 1922, în toate orașele din Moldova au avut loc manifestații sgomotoase și violente împotriva trupei jidovești Kanapoff. Peste tot publicul românesă a oprit reprezentațiile trupei.

Spre toamna anului 1922 Corneliu Zelea Codreanu pleacă la Universitatea din Berlin, în vederea pregătirei ce simțea că'i este dat s'o aibă în conducerea destinului acestui Neam.

ISBUCNIREA MIȘCĂREI

După plecarea lui Corneliu Codreanu la Berlin evenimentele se precipită.

Bande întregi de jidani năvălesc de peste Nistru în Moldova.

„Studenții creștini buimăciți de zăpăceala creată de război, încep să se îngrozească de ințeala înspăimântătoare cu care veneticii fugari de peste Nistru tind să stăpânească în întregime Universitățile Românești. Sufletul studențimei se cutremură. Deasupra centrelor universitare plutește o atmosferă plumburie care prevestește deslănțuirea unei mari furtune. Trebuia doar o singură scânteie și neprovocată de nimeni ea s'a produs. Lumina unui fulger străbatu în lung și'n lat pământul românesc. Fulgerul energiei naționale se deslănțui într'o clipă de la Cluj până la Iași, din București până la Cernăuți".

In ziua de 3 Decembrie 1922 isbucneste mișarea studențească la Universitatea din Cluj, pe chestiunea disecției cadavrelor de la Facultatea de Medicină. In tot orașul au loc vii manifestații de stradă la care participă și studenții celorlalte Facultăți.

La câteva zile după începerea mișcărei de la Cluj, isbucnește mișcarea studențească la Universitatea din Iași și Cernăuți. In Iași au loc violente manifestații de stradă, cu care ocazie studenții distrug complect tipografia ziarelor jidovești Lumea și Opinia. Intreg orașul este pus sub paza unui regiment de infanterie și unul de cavalerie.

In acelaș timp isbucnește mișcarea studențească la Universitatea din București. Ziarul jidovesc ***„Mântuirea"*** într'un articol adresat studențimei universitare creștine și semnat de jidanul Zisu, după ce aduce cele mai mari injurii studenților naționaliști, atacă Biserica Creștină pentru felul cum a înțeles să apere și să susțină lupta studențească pe chestiunea disecției cadavrelor.

Intre timp sosește în București de la Cluj, reprezentantul mediciniștilor — studentul Caba—pentru a aduce la cunoștința studențimei bucureștene, felul cum a decurs lupta la Cluj pentru cadavrele de disecție.

Imediat s'a convocat o adunare studențească la Cantina Gutenberg unde au luat cuvântul studentul Caba din partea Universităței Cluj—N. Ursu—Iași,—Ioanovici, Roșu, teologul *C.* Răpeanu și Fănică Anastasescu—București.

După discursuri înflăcărate studențimea pornește manifestând spre ziarul Universul, trece apoi la Statuia lui Mihai Viteazul unde se țin din nou cuvântări și se arde un mare număr din gazeta jidovească „Mântuirea".

Apoi studențimea se îndreaptă spre tipografia ziarului Mântuirea, cu care ocazie au loc primele ciocniri cu poliția. In timpul acestor mari frământări Corneliu Zelea Codreanu care î-și pregătea doctoratul la Berlin, auzind ce se petrece în țară, s'a reântors în mijlocul studențimei pe care trebuia s'o conducă în lupta începută.

La 10 Decembrie 1922 se convoacă o mare adunare a studențimei bucureștene cu reprezentanți din toate centrele universitare, în amfiteatrul Facultăței de Medicină București, unde participă între 3500-4000 studenți.

După ce iau cuvântul toți delegații, se formulează moțiunea prin care se cerea introducerea lui Numerus Clausus și a celorlalte deziderate studențești. După întrunire are loc o mare manifestație și o violentă ciocnire cu armata pe străzile Bucureștilor. Universitatea din București se închide până la 20 Ianuarie 1923.

CORNELIU ZELEA CODREANU SOSIT DE LA BERLIN IA COMANDA INTREGEI MIȘCĂRI STUDENȚEȘTI, ***având ca reprezentanți: la Cluj pe studentul Ion I. Moța Președintele Centrului «Petru Maior»—la Cernăuți pe studentul Teodosie Popescu Președintele Societăței «Arboroasa» — la Iași pe Radu Mironovici și Ilie Gârneață —la București pe Dr. I. Simionescu, C. Răpeanu, Napoleon Crețu și Fănică Anastasescu.***

In numărul viitor:

INFIINȚAREA LIGEI APĂRĂREI NAȚIONALE CRESTINE.

ACORDAREA DREPTURILOR LA JIDANI.

MANIFESTAȚIILE SI DISTRUGERILE DE LA IASI.

ARESTAREA LUI CORNELIU ZELEA CODREANU.

RASPÂNDIȚI GARDA MOLDOVEI

FEMEIA LEGIONARĂ

Din felul cum s'a manifestat femeia, în lungul mileniilor de veacuri, istoria valorilor i-a reliefat două ipostaze: femeia curtezană şi femeia-erou.

Sub ambele forme femeia desigur, a existat dela început, dar considerentele de cari s'a bucurat, au evoluat mult în scurgerea veacurilor. In antichitate, când predomnia cultul formei masculine, femeia nu era considerată decât ca o sclavă a bărbatului, care avea asupra ei dreptul de viaţă şi de moarte.

Evul mediu, odată cu creştinismul, impune şi o răsturnare a valorilor sexelor. Prefacerile sociale ale epocei, favorizează femeiei un ascedent asupra bărbatului; iar acesta învins de puternice sentimente de admiraţie — sentimente născute din diferite circumstanţe specifice timpului—cade prosternat la picioarele ei.

Femeia, de atunci, reuşeşte a se menţine continuu pe piedestalul admiraţiei şi-i socotită unanim ca isvor de inspiraţie în creierea frumosului şi desăvârşirea artei.

Aşa fiind, versurile au zeificat-o, penelul i-a fixat imaginea pe pânze, dalta i-a cioplit eleganţa formei în marmoră şi bronz, muzica i-a profirat gingăşia pe portative, însfârşit arta a înălţat femeia pe cele mai ameţitoare culmi, de unde stăpâneşte cu «zâmbet de genună», cu «braţe de marmoree reci», cu uşor măruntu-i mers"—atât. Aceasta-i femeia din prima ipostază.

Pentru cealaltă femee—femeia-erou—femeia care şi-a zbătut creerul pentru idealuri sociale superioare, care a păşit în luptă, alături de bărbat, pentru refacerea societăţei putregăioase şi conruptă pentru această femee n'a existat artă, n'a existat ca pentru artă.

Se naşte însă, oportun o întrebare: a existat până acum femeia care pentru îndeplinirea acestor înalte idealuri să-şi aducă jertfă neprecupeţit, tot viul fiinţei ei, toată energia şi inteligenţa de care este capabilă?—A existat — însă cazuri puţine, cazuri izolate cari n'au fost suficiente să se impună în atenţia artiştilor, aşa cum s'a impus femeia din cealaltă categorie—femeia-curtezană.

La noi, femeia erou, se impune însă acum: e femeia legionară.

Pătrunsă de idealul Poporului Român de a-şi îndeplini până la capăt, în hotarele străbune, sfânta lui menire de popor inteligent şi harnic, femeia nouă, femeia-legionară, renunţă la liniştea molatecă a căminului pentru sbuciumul vieţii de luptător şi înfrângându-şi orice reminiscenţă de patimă moştenit ereditar, femeia aceasta trece viforoasă în lupta energică şi cruntă a regenerării societăţii actuale, în care ne mişcăm incoherenţi, compromişi şi putrezi.

Jertfa femeei legionare este importantă prin contribuţia ei directă pentru a pune capăt stării de lucruri insuportabilă, şi jertfa aceleeaşi femei e şi mai importantă prin urmaşii cari vor fi mai vrednici decât noi, căci vor fi crescuţi din faşă în spiritul jertfei de sine, a dragostei de pământul strămoşesc şi a muncii constructive, a iubirii bisericii lui Hristos şi a dreptăţii în ţară fără dreptate.

In faţa entuziasmului cu care soseşte în luptă femeia legionară, jertfindu se desinteresat şi curăţind tot ce e putred în această ţară bolnavă, se va ivi cu siguranţă şi artistul care să-i dea prinosul geniului său, care s'o imortalizeze în lupta prefacerii şi a creerii României noui — a României-legionare.

Deaceea :— Trăiască femeia legionară!

Haralambie Popescu—Fitioneşti.

CUZIŞTII ŞI FRANCMASONERIA

A fost desigur, un mare semn de întrebare, pentru mulţi români cinstiţi din ţara aceasta, mărturisirea pe care a trebuit să o facă George Cuza, anul trecut în parlament, **spunând că a fost francmason.** Mulţi au rămas şi mai nedumeriţi, aflând din ,tânguiala cu pretenţii de apărare, pe care, cel prins cu uşa o făcea, că el n'a ştiut ce-i francmasoneria, de aceia s'a dus acolo, — şi că nu a stat **decât şase luni** în 1928.

Unii luptători, fraţi întru aceiaşi credinţă cu G. Cuza, au sărit să-l apere spunând că a fost un «fragment pasager» din viaţa acestuia, dornic de a cunoaşte orice.

Iată însă că ziarul **Garda Bucovinei**, din 30 Sept. prin scrisoarea deschisă, adresată d-lui prof. A. C. Cuza, de către un vrednic luptător naţionalist, **Gheorghe Hluşcu**, ne aduce următoarele precizări:

«Intr'o discuţie, pe care am avut'o cu dl. Dr. Trifu asupra francmasoneriei, d-lui a declarat verbal în faţa mai multor membri ai L. A. N. C. că dl Gh. Cuza, fiul d-voastră, e francmason. A fost cea mai mare lovitură; descurajare pe toată linia. Cum să luptăm împotriva francmasoneriei şi-a jidanilor, când chiar conducătorii noştri sunt cu jidanii în francmasonerie.? Nu ştiu azi, dar **după declaraţia precisă a d-lui Dr. Trifu în anul 1932 luna Mai fiul d-voastră era francmason.»**

Noi nu mai avem nimic de adăugat.

Repetăm doar ceiace am mai spus: **In ligă domneşte spiritul masonic.**

INFORMAŢII

IN ZIUA DE 14 OCT. SF-TA PARASCHIVA, ora 12 va avea LOC LA CAMINUL CULTURAL CREŞTIN. dela Râpa Galbenă o consfătuire a Gărzii de Fer, Legionarii şi prietenii noştri sunt invitaţi a lua parte.

In ziua de 24 Sept. legionarul I. BULGARESCU a fost arestat fără nici un motiv, de către primarul din Podul-Iloaiei.

Ii amintim acestui primar, al cărui ticăloşii le cunoaştem, că atunci când cineva, dispreţuind legile ţării, lucrează după bunul plac, nu se mai bucură de nici un fel de apărare legala.

Să nu întindă coarda prea mult, ca să nu se rupă şi să-l plesnească peste obraz!

——

Abonaţii la revista „Pământul Strămoşesc» cărora le-a expirat abonamentul şi-l pot reînoi adresându-se printr'o carte poştală D-lui Ioan Butnaru Str. Săvescu No. 12 Iaşi unde pot trimite şi sumele de bani.

——

Atât abonaţii cât şi membrii comitetului de 1000 sunt rugaţi sa-şi comunice adresele în caz de schimbare, pentru a le trimite gazeta regulat.

——

Revista „Pământul Strămoşesc" va apare în curând. Toţi abonaţii vor primi-o pentru timpul pe care s'au abonat, nesocotindu-se intervalul cât revista n'a apărut.

——

Toţi prietenii noştri care pot vinde în localitatea lor ziarul «Garda Moldovei" să se adreseze legionarului Alex. Butnaru Str. Săvescu No. 12 Iaşi, cerând numărul de ziare dorit.

——

Rugăm insistent pe toţi prietenii şi camarazii noştri cari au primit spre desfacere broşuri cu marşuri, cărticica şefului de cuib şi ziarul Garda Moldovei, să ne trimeată de urgenţă sumele datorate, întrucât ne trebuesc la scoaterea unui nou material de propagandă.

——

Inştiinţăm pe toţi acei ce nu sunt inscrişi în listele electorale, că se pot inscrie numai în cursul lunei Decembrie la Primăriile de care aparţin.

STRIGĂTUL CELOR TINERI

„Suntem o generaţie de sacrificiu." Asta ne-o spuneţi pe toate cărările, ne intimidaţi, ne distrugeţi curajul şi personalitatea, căutând o scuză pentru toate mârşăviile ce le-aţi făcut, un motiv pentru a vă sustrage răspunderii de care n'aţi fost pătrunşi niciodată.

Şi vinovaţii sunteţi voi conducătorii care v-aţi perindat la cârma acestei ţări frumoase şi bogate, căreia i-aţi vândut şi amanetat toate bunurile de ne-aţi lăsat străini în propria noastră ţară, pentru a avea voi o linişte relativă şi un trai asigurat, voi inconştienţilor cari nu aveţi un pic de demnitate, cari n'aţi putut privi mai departe de interesele voastre personale, şi care nu v'aţi iubit ţara măcar din respect pentru acei ce şi-au vărsat sângele pentru a o păstra numai.

Laşi, abia eşiţi de pe băncile şcolii, aţi căutat să vă constituiţi în bande, să vă cuibăriţi undeva, unde să vă fie bine, să nu vă bată vântul şi să vă ardă soarele, aţi fugit de muncă şi fugiţi mereu, aţi adus străinii să muncească şi să vă dea câştigul.

Şi aceste posturi ale voastre le aţi înmulţit, speculând la ultimă exprezie pe acei nevinovaţi şi naivi, fraţii voştri. Şi aţi cuibărit şi pe fii voştri crescuţi în trândăvie, ca astfel venitul să crească.

Dar evident, de la o vreme câştigul s'a împuţinat, încât v'aţi luat la ceartă între voi şi v'aţi făcut hoţi unul pe altul.

Aţi amanetat străinilor totul, până şi munca noastră, pe multă vreme în viitor. Străinii s'au înrădăcinat în această ţară, iar noi am devenit robii lor, pentru care muncim din fragedă tinereţe, suferind pe umerii noştri jugul ce ni-l impun.

Insă astăzi a sosit vremea să vă lăsaţi de meseria ruşinoasă ce o practicaţi, să vă retrageţi care cum puteţi pe acolo, pe unde ca niste şobolani v'aţi adunat bunuri şi bucate, să vă reculegeţi pentru ceasul ispăşirii, să vă spălaţi în acest fel ruşinea şi să ne lăsaţi nouă timpul de a mai putea reface ceiace voi aţi distrus.

Ocolind munca, aţi arendat această ţară străinilor, făcându-vă rentieri.

Noi vrem să rupem contractul mizerabil ce l-aţi încheiat cu ei, prin care ne-aţi desmoştenit şi ne-aţi robit.

Aţi desfiinţat graniţele ca să intre toţi nepoftiţii fără a ţine seamă de credinţa strămoşilor noştri şi de patriotismul lor şi v'aţi înhăitat cu toate haimanalele internaţionale şi cu jidanii, care şi-au înmulţit progenitura lor într'un aşa hal ca să ne sufoce, să ne distrugă, să rămâie ei ca adevăraţii stăpânitori.

Se revoltă morţii din morminte de ruşinea în care ne-aţi adus!

La oparte cu hoiturile voastre neputincioase şi sufletele voastre bolnave!

La o parte căci ne e silă chiar să vă atingem.

Iar voi tineri din toate unghiurile ţării, voi generaţie de sacrificiu, care aveţi în voi imaculat spiritul de onoare, patriotism şi credinţa sănătoasă în adevăr şi dreptate, uniţi-vă într'un gând pentruca împreună să strigăm:

Jos cu partidele politice! Trăiască Naţiunea, trăiască Regele nostru, trăiască Căpitanul Gărzii de Fer

AL. DINCĂ
Student

INFORMAŢIUNI

PENTRU COMITETUL DE 1000

— Membrii înscrişi în Comitet, cari au achitat 6 rate plus 20 lei expediţia şi n'au primit carnetele şi crucea verde, îi înştiinţăm că li se expediază la 20 Octombrie.

— Toţi prietenii noştri cari se vor înscrie în Comitetul de 1000 până la 31 Decembrie 1933, precum şi cei vechi înscrişi, vor primi câte o frumoasă colecţie de fotografii din timpul mişcărei şi portretul Căpitanului pe hârtie velină. Pentru expediţia coletului vor trimite 14 lei, specificând în cuponul mandatului „pentru exp. colet. fotografii.»

— Membrii Comitetului ce au fost publicaţi fără a li se trece suma achitată, sunt rugaţi a comunica pe adresa: Al. Butnaru Str. Săvescu Iaşi următoarele date.

1) Ce sumă au achitat pentru Comitetul de 1000.
2) Care este numele şi adresa exactă.
3) Dacă au primit carnetul şi crucea verde.

Deasemenea şi membrii înscrişi dar nepublicaţi încă, vor trimite datele de la punctul 1, 2, 3

—Următorii membri din Com. 1000 vor trimite câte 20 lei în bani sau mărci poştale, pentru a le expedia carnetele de membri: Savin Alexievici, D-na V. Galan, Miron C. Emil, V. Niculescu, Popa N. Buhuşi, P. Pastiu, Rusu Vasile-Brăila, I. şi V. Diaconu-Putna.

Iar următorii membri sunt rugaţi a ne rambursa cât mai urgent costul expediţiei: Tabarcea Ioan, A. Mara, Loghiade Gh., Despa Gh., Boldeanu V., Gh. Gh. Şerban, C. Gh. A-Mariei.

Tipografia „LEGIONARĂ» Bul. Elisabeta 7 — IAŞI